

L'Agència Catalana del Patrimoni Cultural: reformar o repensar el model?

Publicat per [Interacció](#) [1] el 10/04/2019 - 11:52 | Última modificació: 30/03/2026 - 14:43

Nascuda en plena crisi, l'Agència Catalana del Patrimoni Cultural es presenta com a instrument de transformació. L'anàlisi confronta les expectatives inicials amb els resultats i obre el debat sobre el seu futur.

L'Agència Catalana del Patrimoni Cultural (ACPC) es crea el 2011 en un context marcat per la crisi econòmica i per una reconfiguració profunda de l'acció pública. La seva aparició respon a la voluntat de transformar la gestió del patrimoni cultural de la Generalitat, inspirant-se en models internacionals i introduint criteris d'eficiència i autonomia.

Amb el pas dels anys, aquesta ambició inicial es confronta amb els resultats. L'anàlisi que es proposa revisa el recorregut de l'Agència en diferents fases, posant en relació els objectius fundacionals amb les pràctiques efectives. No es tracta només d'avaluar què ha funcionat, sinó d'entendre com s'ha desplaçat el seu paper dins el sistema patrimonial.

Una de les idees que emergeix és que l'Agència no s'explica únicament per la crisi, sinó també per una oportunitat política. La crisi actua com a marc legitimador per introduir un nou model de gestió que, en altres condicions, hauria estat més difícil d'implantar.

El balanç és ambigu. L'Agència ha generat capacitats i ha acumulat experiència, però també ha evidenciat tensions en la relació amb els museus i els equipaments patrimonials. La promesa d'agilitat i eficiència conviu amb friccions organitzatives i amb una certa distància respecte a les necessitats tècniques dels centres.

Davant d'aquesta situació, es plantegen dues vies. La primera defensa la seva desaparició i el retorn a models anteriors, recuperant el protagonisme directe dels museus. És una opció que apunta a un diagnòstic de fracàs i que posa en dubte la reformabilitat de l'organisme.

La segona aposta per una reforma en profunditat. No només de funcionament, sinó de posició dins el sistema. Això implica reforçar la seva orientació de servei públic, millorar la coordinació amb la Direcció General del Patrimoni Cultural i el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, i reequilibrar la relació amb els equipaments.

Aquest debat no és tècnic. És una qüestió de model. Quin tipus d'instrument necessita la política patrimonial. Una agència orientada a la gestió centralitzada o un sistema que reforci l'autonomia i la capacitat dels equipaments.

L'Agència neix amb voluntat de canvi. El repte és si encara pot ser un instrument per produir-lo o si cal reformular les condicions en què aquest canvi és possible.

Podeu consultar el document aquí:

PDF [La Agencia Catalana del Patrimonio Cultural, una institució nascuda bajo la crisis \(2014-18\) \[2\]](#)

Categories: Article

Categories: Articles i anàlisi

Etiquetes: governança cultural

Etiquetes: polítiques culturals

Etiquetes: equipaments culturals

Etiquetes: gestió cultural

Etiquetes: valor públic de la cultura

- [3]

URL d'origen: <https://interaccio.diba.cat/blogs/2019/ACPC>

Enllaços:

[1] <https://interaccio.diba.cat/members/interaccio>

[2] https://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/la_agencia_catalana_del_patrimonio_cultu.pdf

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/7946>